

VILÁGOS SÁG

Kolozsvár
1945 november 22

Felelős főszerkesztő: BALOGH EDGAR

Csütörtök
II. évf., 254. szám

Az erdélyi problémák végleges megoldása érdekében az egymásra utalt román és magyar nép testvériségéről beszélt Groza Péter miniszterelnök Marosvásárhelyen

MAROSVÁSÁRHELY, november 20. (Kiküldött munkatársunk telefonjelentése). Tegnap lapozásunkban röviden ismertettük már Groza Péter miniszterelnök Marosvásárhelyen elmondott beszédét. Most alkalmunk van a nagyjelentőségű beszéd teljes szövegét közölni:

Magyar testvéreim!

— Az időnek fája tiszter hullatta el levelet azóta, hogy ugyanebben a teremben más politikai környezetben volt szerencsém szólani Marosvásárhely és vidéke magyar közönségéhez. Ugyanez a zsufolt ház, nagyrészen talán ugyanazon emberek. Megszólaltunk itt és hirdettük, hogy ez a két nép — a magyar és román — amelyet a végzet az emberiség nagy terített asztalánál egymás mellé tett, csak egy élhet meg, egy érdemes élne, ha jó szomszédságban, sőt mi több, testvéri viszonyban él. Akkoriban született meg a román Ekések Frontja és vele egy-

időben a magyar oldalon a Magyar Dolgozók Szövetsége, a MADOSZ, hogy mindkét mozgalom népének történeti fejlődése útján haladó irányítója legyen. És rögtön egymásra találtak.

— Az idő előrehaladt és sajnálatomra, nem tudom visszaidézni emlékezetembe azt a nagyszerű jelenetet, amikor ezeltől 12–13 esztendővel a dévai színház termét zsufoltság megfőttötte az erdélyi mőcök serege mellett a dévai csángók és székely kiküldöttek. Egymásután szólaltak fel egy román és egy magyar földműves, egy mőc és egy széke y. Bánya László professzor barátom és Kurkó Gyárfás barátom is ott voltak. Jól esett, amint a dítről öreg Gál Imre visszaidézte a multat az imént, amint bejöttem erre a gyűlésre, könnyes szemmel mondotta nekem:

„Lám kitartottunk és be fogunk futni. Eljén a szabadság, a román—magyar testvérség!”

Egy az igazságunk!

— Amikor a dévai színházban szónokoltak amikor az egyik magyar ember magyarul szólalt meg, az Ekések nagy tömege siri eszében figyelve a szót, a szónoknak az volt az érzése, hogy a hangulat a teremben nem kedvező, mert magyarul szólalt fel. Elkezdett rossz románsággal beszélni, elmondván, hogy nem tud románul, mert nem tanította meg senki rá. Erre felszólt egy pályában egy hatalmas mőc, nevére is emlékezem, Panciu és megszólalt románul: „Székely testvérem, beszélj csak magyarul, mi szívesen hallgatunk. Nem tudok magyarul, mert engem se tanítottak meg a nyelvedre, de érzem, hogy a te igazságod az én igazságom, a te sarlód egyformán arat a miénkkel, a szenvedéseink is egyformák. Amikor kisgyermek voltam, az utca porában játszottam a magyar kovács gyermekével és vígan töltöttük el az időt. Csak amikor iskolába kezdtem járni, tanultam meg, hogy én mőc vagyok, te magyar vagy s gyűlölnünk kell egymást...” Igen, ilyen hangulatban indult neki ez a két mozgalom megjárni a tövises utat, amelyet megjárta eddig mind a kettő, hogy elérjen oda, ahol vagyunk, elérjen a békés élethez.

— A háborúból, a vérből, sajnós, a történelem folyamán mind a két nép kivette a részét eléggé!

— Az azóta eltelt évek változatosak voltak, sok minden játszódott le szemünk előtt. Az idő rövidségére való tekintettel óvakodom részletekbe merülni, de kénytelen vagyok megállni egy dátumnál, a bécsi döntés dátumánál. Fatális dátum volt. Megkeserítette mind a két nép életét. Odaát az Ekéseknak beszélve mindarról a szenvedésről, amit át kellett élnie magyarnak és románoknak egyformán Erdélyben, az egyik ekés félbeszakított és elmondta, hogy hogyan nézte egyik székely a saját gyermeke temetését egy pár méterről, mert nem léphette át a határt, hogy elkísérje utolsó útjára.

— A bécsi döntés átkos volta olyan világos, hogy nagyon sötétlőnek kell hogy legyen akár román, akár magyar, hogy ezt meg ne érte és azután olyan világos volt a diplomáciai játék is, hogy mind a két népet félrevezethessék mások imperialista érdekeiért, melyek teljesen idegenek voltak a két nép részére.

— Számításból adták oda Északkeletet a magyaroknak azért, hogy azt kapjon Délkeletet is, és menjen el verekedni messze a Szovjetbe és a Donecnél szerezzék meg Délkeletet is. Elvették Romániától Északkeletet, hogy odahajthassák a román népet is a háborúba, legérgetve, hogy Északkeletet visszahadják, csak a szerencsétlen román nép is küldje el és vesszítse el fiának százazreit a messze Oroszországban.

— Volt alkalmam megfordulni a bécsi döntés után Magyarországon is, így Debre-

cenben is, ahol meglátogattam a barátomat. Figyelemmel kísértem azokat a német és olasz bizottságokat, küldöttségeket, amelyek akkoriban a kultúra órvé alatt megfordultak Magyarországon. Láttam ünnepeket ezeket, terített asztalokkal várni és ajándékokkal elhalmozni, mert azt mondták: „Délkelet a tiétek lesz!” Ugyanezt láttam Romániában, megjelentek Hitler és Mussolini küldöttei, ünnepeket tartottak Bukarestben, Aradon, Temesvárott és azt mondták: „Tartsatok ki, Északkelet a tiétek!” És ez így ment esztendőken át. Természetesen ez idő alatt szomorú tragédiák játszódtak le. Ki tudná egyszerre összeszedni azt a rengeteg anyagot, amit a sok szenvedés nyújt mind a két részről? Ki tudná elmondani, mi folyt le egy északkeletélyi anya lelkében, amikor nem tudott fia temetésére elmenni, mert közben volt a határ? Emlékezzünk még az ugynevezett határbeszélgetésekre, milyen sokba került egy pár perces beszélgetés, mennyibe került átcsémpészni néhány pengőt is bár egy gyermeknek, nem is szólva a súlyos retorziókról mindkét részről.

Mind a két részről történtek hibák!

— Mind a két részről történtek hibák a négy év alatt, mind a két részről estek hibák. Lehet vitatkozni azon, hogy melyik részen volt rosszabb a vezetés, melyik részen volt kegyetlenebb a kormány. Ez mennyiségi kérdés, ha ezt fejtegetnők, nem volna se vége, se hossza. Minőségileg azonban egy kaptafára voltak szabva ezek a kormányok, vétkeztek saját népük ellen! Emlékezzünk vissza a sok szenvedésre, amit rámertek azokra a román és magyar harcosokra, akik felemelték szavukat a Hitler- és Mussolini-féle imperialista politika ellen. De állták a harcot, biztosították ebben a harcban a folytonosságát és ma román és magyar demokrata harcosok, ebben a teremben együtt ülhetünk, nyíltan beszélhetünk, kijelenthetjük, hogy mi is ellene vagyunk a gyűlölködésnek a népek között, ellene vagyunk, hogy a két szomszéd, román és magyar, egymást gyűlölje.

— A népeink közti szeretet nagy útján haladunk előre, de nehézségeink még vannak. Akadályok emelkedtek és azokat el kell hártani. Rengeteg a kísértés mindkét részről, hogy a szeretet, a testvéri együttérzés útjáról letérítsenek mellékutakra. En óva intem mind a magyar, mind a román testvéreimet, ne térjenek ezekre a mellékutakra, ne kalandozzanak el, mert nevesek magukat, hanem saját népiük ügyét vesztik el. Halálos ellenségeink vannak mindkét részről. Érezzük a lehetetlenséget, ott sülköt végig az armány, a fasizista kísérletezés véres kigyója Bukarest utcáin, de gondunk

lesz rá, hogy soha többé ez ne forduljon elő.

— Én, tudom, sajnós nagyon jól tudom, hogy nehéz a helyzet, mert minden baj és panasz oda fut be, ahol én most állok Bukarestben. Sok a baj, sok a nehézség, gazdasági, politikai bajok: sokszor az embernek az az érzése, hogy a legjobb szándék is csütörtököt mond, de az embernek gondolnia kell arra, hogy milyen nagy eszme harcossá és meg kell feszítenie izmait és nem tántorodni el a céltől, harcolni tovább! Már is vannak kezdetleges kisméretű eredményei a harcoknak, a közös harcunknak. A Magyar Népi Szövetség magában foglalván a magyar demokrata erőket, együtt dolgozván a román demokrata népi erővel, tudott itt-ott megvalósítani valamit. Ahhoz képest, amit meg lehet majd valósítani ezen az uton, csak jelentéktelen kis dolgok, de mindenesetre valamit.

— Múltán egy előttem szóló említette,

A kisember vagyonához ne nyuljon senki

— Természetesen, mint mondtam, említeni kell a sok bajt s a bajok közül érintenem kell egyiket-másikat. Ha beszélnek róla, azért beszélnek külön-külön is egy-egyről, mert nemcsak a jóindulatot mulatt, hogy nem úgy oldódtak meg, mint ahogy kellett volna. Itt van a CASBI kérdése. Mi az első percben a Magyar Népi Szövetséggel együtt leszögeztük, hogy az ugynevezett ellenséges állampolgárok vagyonát elvesszük, de intézkedésünket nem azért tereztettük, hogy a szerencsétlen munkásemberek holniját összeírják árverésre. Intézkedtünk, hogy a kisemberek vagyonához ne nyuljon senki! A földművelő paraszt, munkás, kisegyszintenciájú értelmiségi nem azért ment el, hogy besoroztassa magát Hitlerhez, hogy harcoljon a demokrácia ellen, vagy ha azért is ment el, tudjuk, hogy az ő kisebb műveltsége miatt könnyebben volt félrevezethető. Inkább bünső az értelmi szerző, aki olyan hibásan nevelte ezt a nemzetünket és reávette ezeket egy kalandos utra.

— Ez a szó, hogy szabotázs, ma divatos szó! Rengeteg változata van ennek a szabotázsnak. A reakciónak érdeke, hogy a mi

muvünk ne sikerüljön. A CASBI-ügyet is arra használta fel, hogy megbénítsa a rengeteg kis egyszintenciát, hogy abban gyűlöletet keltsen ellenünk. Nekünk, a demokrácia harcosainak nagy érdekünk, hogy ezeket a problémákat egy nappal hamarabb tudjuk megoldani, ugyanakkor a reakciónak az az érdeke, hogy ezt az időt meghosszabbítsa. Halálos versengésben vagyunk a nagy spekulánsokkal, az ugynevezett magas tőkével, magas gazdasági körökkel, amelyek gőrcsösen ragaszkodnak a régi kiváltságos helyzetükhöz. Ezek a külföldi hatalmas intézményekre támaszkodnak, melyeknek érdekeik az, hogy ne vesszítsék el gyarmataikat Európán kívül és belül.

— Tudom, hogy román részről vannak, sajnós, különösen az ugynevezett értelmiségi körökből, akik halálosan meg vannak sértődve azért, hogy van magyar egyetem. Tudom, hogy magyar részről, különösen a felsőbb körökben sokan vannak, akik ezt az eredményt lekicsinylik. De tudom, hogy román és magyar részről is miniket ez az eredmény bátorít, mert ez bizonyítja, hogy jó uton haladunk.

— Mi, fiatal mozgalom nehéz helyzetben vagyunk jelenleg, de érezzük, hogy mellettünk van a dolgozók tömege, mellettünk vannak az értelmiségiek közül azok, akik megértették az idők szavát és bátorságuk van mellettünk sikraszállni a nép szabadságáért. Ellenünk vannak azok, akik, mint mondtam, kiváltságos helyzetüket védik, de a kiváltságok ideje lejárt!

— Mi, fiatal mozgalom nehéz helyzetben vagyunk jelenleg, de érezzük, hogy mellettünk van a dolgozók tömege, mellettünk vannak az értelmiségiek közül azok, akik megértették az idők szavát és bátorságuk van mellettünk sikraszállni a nép szabadságáért. Ellenünk vannak azok, akik, mint mondtam, kiváltságos helyzetüket védik, de a kiváltságok ideje lejárt!

A történelem nekünk fog igazat adni

— A két nép, a magyar és a román nép, dolgozó nép, becsületes nép. Sok vihart élte át a történelem során és túlélte azokat, tehát életképes. Azok számára, akik messziről boldogtalanná akarják tenni ezt a két népet, üzenjük: Hagyjának minket békében! Kigyógyulunk mi ennek a háborúnak rettenetes szenvedéseiből és sebetől magunktól is, ne bábáskodjék felettünk senki, mert félünk, hogy a sok baba között elvész a gyerek.

— Azáltal, hogy mi, magyar és román nép, egymásra akarunk találni Erdélyben, megkönnyítjük, hogy a szomszéd Magyarországgal kíméljünk nemcsak a testvériséget, jó szomszédi viszonyt, hanem a gazdasági együttműködést is. Magunkra hagyva mi is, Magyarország is talán gyengébb vagyunk. De ketten összefogva erősek vagyunk. A határok, igen, ez az a pont, ahol a belföldi reakciók is mindkét részről és az imperializmusok is a határon túl felültek feljüket, gondolva, hogy újra felszabadíthatják a sebeket. Ujra armánykodhatnak, ennek a két népnek közöledését megakadályozzák és a legkisebb részen is besorozhatnák. Ne kintünk válaszunk az, hogy mi a határkérdésekben nem vitatkozunk velük. A mi elgondolásunkban a határ nem választható el, hanem közöledésünk. A mi elgondolásunkban és ellentételésünkben ez a határ, mint már a kolozsvári nagygyűlésen is mondtam, semmiesetre sem lesz kinal fal, ellenkezőleg mindent elkövetünk, hogy az senkielő semmi el ne válaszson. Elmegyünk

egy vámunióig Magyarországgal, megszüntetjük az ugynevezett utlevélkényszeret, hogy mindenki szabadon járhasson és akkor a határnak vajmi kevés szerepe lesz.

— Debrecentben most egy vásár kezdődik, harminc napig tart. Lent jártak a debreceniek Bukarestben, meghívtak minket. Intézkedtem, hogy Debrecent felé a vásár idejére nyissák meg a határt s természetesen elvárjuk, hogy majd, ha a románok rendeznek egy kiállítását, odaát is megnyissák a határokat, hogy a debreceni polgar fel tudja keresni a nagyváradi vagy aradi kiállítását. Szabad áruforgalom lesz. A személyforgalmat lehetővé tesszük, nem pedig megnehezítjük, mert az utlevélkényszer azt jelentette, hogy csak a kiváltságosak léphettek át a határon.

— Ha nem így lenne, visszatérnénk a régi idősakhoz, a reakciós imperializmus korakához és visszatérnénk a kinal falhoz. De a kinal falak mögött vágyak támadnak, a vágyak akciókká fejlődnek s ezek összeütközésekre vezetnek. A határok folytonos mozgása, ide-oda tologatása évszázadokra tovább hosszabbítja azt a véres sorozatot, amit háborúnak neveznek, amely most végigszárgultott rajtunk. A román—magyar testvériség hosszú időre cleve kizárja azt, hogy ilyen idegen érdekekért újra összeverekedjünk.

— Román testvéreinknek, akik nem értik meg az idők szavát, azt bizonyos, hogy: vál-

A végzetes március 19

BUDAPEST, november 20. A magyar Népbíróság szombaton folytatta Imrédy Béla háborús bűnügyének tárgyalását. A szombati napon Rácz Jenő, Pálffy Fidél és Eornemissza Géza súlyosan terhelő vallomást tett az egykori miniszterelnökre.

Rácz Jenő kihallgatásán Nagy Károly elnök elsőnek a hírhedt Szentirmay-vacsora részleteiről érdeklődött, melyen a magyar jobboldali politikusok Veessenmayerrel megismerkedtek és az első információkat adták neki Magyarország belpolitikai helyzetéről. Rácz Jenő elmondta, hogy éppen Imrédy Béla volt az, aki igyekezett a német diplomáciai ügynököt rábírní arra, hasson a kormányzónál oda, hogy Kállayt lemondassa és helyette németbarát politikust nevezzen ki miniszterelnökkül.

A végzetes március 19-ike kulisszatitkaira terelődött ezután a szó. Rácz Jenő elmondta, hogy az Imrédy-vezette Magyar Megújulás Pártja eleinte nem akart részt venni a kormányban, de később mégis úgy határoztak, hogy „a még rosszabb fordulatok” elkerülése céljából vállalják a szerepet. Az a rosszabb, amitől félték, egy esetleges szlovák vagy román megszállás volt.

Március 19 után a másik sötét dátum: október 15 következett. Rajniss Ferencnek miniszteri kinevezéséről érdeklődött a bíróság: Imrédy tudtával és beleegyezésével történt-e ez a kinevezés? Hosszu vita alakult ki, amelynek végén a német szövetség őszinteségére terelődött a szó és kiderült, hogy Imrédy a szövetségi hűség föltétlen híve volt és hallani sem akart arról, hogy szakítsanak a németbarát politikával. Ennek során a bíróság azt kérdezte Rácz Jenőtől, hogy mint katonát, hogyan ítélte meg Németország kilátásait? A válasz elképzelt ősen ostoba volt és a nézőközönség harsány kacagásába fulladt.

— 1944 júniusában még nyílt volt a játék. Ez év január-februárjában bizonyos kis hanyatlást láttam a németek részéről. Rácz Jenő kihallgatása után Horváth Zoltán politikai ügyész kiterjesztette a vádat. A tanuvallomás után bebizonyosodott, hogy Imrédy Béla idegen állam részére besugóként működött akkor, amikor Veessenmayernek felvilágosításokat adott.

kulisszatitkaira derült fény az Imrédy-per tárgyalásán

Ezután Pálffy Fidél, a rosszemlékű magyar nemzetiszocialista párt vezetője a bíróság elé és egészen ostoba, zavaros tanuvallomást tett. Jó volt azonban ez a vallomás arra, hogy meghazudtolja Imrédy állítását, amely szerint a nemzetiszocialista párt és a Magyar Megújulás Pártja között lényeges különbség lett volna.

A tárgyalási napon utolsónak Bor-nemissza Géza volt iparügyi miniszter tett vallomást. Hangoztatta, hogy ők már Imrédy miniszterelnöksége idején kénytelenek voltak a kormánypártból ellenzékbe átmenni, tekintve, hogy meggyőződtek arról, hogy Imrédy diktatúrára tör.

Ezzel be is fejeződött Imrédy Béla perének negyedik tárgyalási napja, amely újabb bizonyítékokat szolgáltatott a „csodaszarvas-mozgalom” atyjának bűnösségére.

Arcbőrének

DRESS

Nappali krém

Éjszakai krém

Tulzsiros krém

Vetőmaghoz jutnak a nélkülozo kolozsmegyei földművesek

KOLOZSVAR, november 20. A Mezőgazdasági Kamara hozzászólása után lépéseket tett, hogy végre minden szegény földműves bevehesse földjét. A járások különböző gyűjtőközpontjaiból összegyűjtött, vétésre alkalmas gabonát javarészt, mintegy öt vaggonnyit, azonosan az arra legjobban reászoruló köztől. A Mezőgazdasági Kamara járási szervei utasítást kaptak a vetőmagelosztás megkezdésére. Ertesüléseink szerint máris számos vetőmaghiánnyal küzdő földműves jutott gabonához.

Felhívjuk Kolozsvár vármegye földműveseinek és elsősorban a legszegényebb kolozsvári, gyalui és bánffyuhnyadi járások azon földműveseit, kik még egyáltalán nem vetettek, hogy igényeiket mielőbb nyújtsák be a járási székhelyeken működő járási gazdasági felügyelőségekhez, ahonnan, igényjogi igazolása után, azonnal kézzhez kapják a fejenként megállapított vetőmagmennyiséget.

A vetőmag minősége, szakértők megállapítása szerint, elsőosztályú. Legnagyobb része bánkúti 1201-es és odvoasi 241-es jelzésű, vagyis az a vetőmagfajta, amelyik Erdély földjén a legbővebb termést hozza.

Vezető nemzetiparasztpárti politikusok fordultak szembe Maniuval

BUKAREST, november 20. (Rador) A „Timpul” című lap nyilatkozatát közlő a Maniu-féle nemzeti parasztpárt két markáns tagjának aláírásával. Vasilescu-Nottava és Petru Vihoreanu professzor megállapítja nyilatkozatában állott — mondja a nyilatkozat. A nemzeti parasztpárt nyíltan demokráciaellenes és szembehelyezkedik Európa mai politika légkörével. A nyilatkozat aláírói kijelentik, hogy nem vállalnak többé közösséget a nemzeti parasztpárttal és felszólítják annak tagjait, lássák be tévedésüket és kövessék az ő példájukat.

Megkezdődött a buzaszállítás Kolozsvárra

KOLOZSVAR, november 20. Megírtuk, hogy a város környékén összegyűjtött buza városba történő beszállítása a teherautó-sok szabotázsa folytán késett. A városi közellátási hivatal érellyen fellépett és a katonaság hathatós segítségével végre megis sikerült a buzaszállítást megkezdenni s most már naponta több teherautó hordja be a városba a buzát. A városi közellátásnak, amelynek annyi akadállyal kellett megkü-

denle, így sikerült a város kenyérének leg-alább egy részét biztosítani.

Bukaresti tudósítónk jelentése alapján itt közöljük, hogy a közellátásügyi miniszterium bizottságot nevezett ki és annak hatáskörébe utalta a Szovjetunióból érkező gabonaszállítmányok elosztását. A bizottság a Szovjetunióból küldött gabonamennyiségeket a megyék között a tényleges szültségetnek megfelelően fogja szétosztani és ez

a bizottság rendelkezik a belföldi termelők részéről beszállított gabonamennyiség felett is. A Szovjetunióból érkezett és még érkező buza- és kukoricaszállítmányok jelentős mértékben fogják megkönnyíteni Románia lakosságának a legfőbb élelmiszeri cikkel, a mindennapi kenyérral való ellátását és a nagy keleti szomszéd megértő segítségére lehetővé teszi a romániai közellátás és így Kolozsvár közellátását is.

A nemzetiségi alminiszter nyilatkozata:

Ebben az országban minden állampolgárnak egyforma jogokkal és kötelezettségekkel kell rendelkeznie

KOLOZSVAR, november 20. Vlădescu-Răcoasa nemzetiségi miniszter Kolozsvár-ra látogatott, hogy résztvegyen a Hazafiak Szövetségének tartományi értekezletén.

A városháza tanácstermében délelőtt 11 órai körül értekezletet tartott, melyen a megyei kikiöltött részletesen beszámoltak az északerdélyi románság kérdéseiről, Kolozsvár város részleges kiűritésének problémájáról, az új utcaelnevezések körüli panaszokról és általában a románság és a magyarság viszonyáról, felszólalt a nemzetiségi miniszter is.

Beszédben rámutatott a Groza-kormány nemzetiségi politikájának alapjaira, kihangsúlyozván, hogy ennek a politikának az alapja az együttélő népek jogainak teljes tiszteletben tartása, anélkül azonban, hogy ez ellentétben állana a román nép jogával és érdekeivel.

— A Magyar Népi Szövetség vezetője — állapította meg a miniszter — megértette, hogy csak a román demokráciával való szoros együttműködés által érheti meg a magyarság jogos követeléseinek eddig elért eredményeit.

Majd, rámutatva a mindkét oldali szovinizmus elűntetésének és az őszinte demokratizálódás szükségességére, így folytatta:

— A magyar szovinizmust a múltban Budapestről táplálták. Reméljük azonban, hogy a közeli jövőben olyan szövetségi és barátsági viszonyt tudunk teremteni a két ország között, amelyben egymás mindenkorra megszüntetik az itteni magyarság irrodenta és szovinizta érzéseinek az álesztését. Mi a magunk részéről szintén a leghatározottabban igyekszünk minden faji megkülönböztetést ki-

küszöbölni, mert ebben az országban minden állampolgár azonos jogokkal és kötelezettségekkel kell rendelkeznie faji vagy vallási hovatartozásra való tekintet nélkül.

A nemzetiségi miniszter beszédét osztatlan lelkesedéssel és tetszésnyilvánítással fogadta a hallgatóság.

Vlădescu-Răcoasa miniszter az esti órákban még részt vett az ODA kolozsvári tartományi bizottságának rendkívüli megbeszélésén, melyen a különböző pártok és szervezetek mielő szorosabb együttműködésének feltételeit beszélték meg, majd továbbutazott Désre.

15 millió lej értékű ékszer és fehérneműt tulajdonított el egy kolozsvári teológiai tanár

KOLOZSVAR, november 20. Schnabel Ede kolozsvári lakos bűnösödési feljelentést tett dr. Pasca Ioan kolozsvári teológiai tanár ellen, mert a rabított 10.000 pengő értékű fehérneműt és ékszer nem szolgáltatotta vissza. A dr. Pasca Ioan-nak átadott értéktárgyakat 15 millió lejre becsülték. A teológiai tanár azt állította, hogy a holmit ellopták tőle. A nyomozás folyamán azonban kiderült, hogy a rabított ékszereket és ruhaneműt egyrészt eladta. A vizsgálat folyik.

Az új váltópénz rövidesen forgalomba kerül

BUKAREST, november 20. Az új papír és fém váltópénz nyomását, illetve verését — mint megírtuk — a pénzügyminisztérium az állami bankjegynyomdában, illetve pénzverésben megrendelte és az új aprópénz néhány napon belül már forgalomba is kerül. Az új fém-pénz rézből készült. A huszlejes papírpénz 50—70 mm. nagysága és barna

színárnyalatú. A százlejes papírpénz 65—90 mm. nagysága kék színezéssel. A bankjegyek első oldalán „Románia”, alatta pedig „Ministerul Finantelor” (pénzügyminisztérium) felirat olvasható. A bankjegy közepén az uralkodó arcképe koszorúval körülvéve, a jobb- és balsarokban a bankjegy értéke — számokkal nyomtatva — látható. A huszlejes

papírbankjegyekből 2 milliórd lej értékű, a 100 lejes bankjegyekből pedig 8 milliórd lej értékű nyomtatnak.

A 200 lejes fémváltópénz 27 mm., az 500 lejes fémváltópénz pedig 30 milliméter átmérőjű. Az első oldala az uralkodó képét tünteti fel, hátsó oldalán az érme névértéke olvasható. A 200 lejes fémváltópénz 8 milliórd lej értékű, az 500 lejes érmékből pedig 12 milliórd lej értékűt veretnek.

Az új papír és fém váltópénz mennyisége nem haladja meg a Nemzeti Bank szabályaitban lefektetett kibocsátási mennyiséget, de mindenesetre elégséges az aprópénzhiány gyökeres megoldására.

Fontos!

Még ma

ujtsa meg sorsjegyét, hogy a harmadik osztály húzásából ki ne maradjon!

Titán sorsjegyfőelárusító

Fontos!

Szállítási ügyekben forduljon bizalommal a

„Transcolectiv”

szállítási vállalatához,

Szabadság-tér 27.
Telefon: 617.

GRÖKUZLETEK és GRÖKLAZÁSOK

1 és 2 szoba komforttal legkésőbb májusi beköltözésre a Horea-uton e'adók. Házvétel, ház-ladás gyors, díszkrét, megbízható.

„Express” irod., Költő u. 2

